

Ποιά εἶναι τὰ θανάσιμα καὶ ποιά τὰ συγγνωστά ἁμαρτήματα (Ἅγιος Ἰγνάτιος Brianchaninov Ἐπίσκοπος Καυκάσου καὶ Μαύρης Θάλασσας)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Κάθε θανάσιμο ἁμάρτημα ποὺ διαπράττει ὁ ὀρθόδοξος χριστιανός, ἂν δὲν θεραπευθεῖ μὲ τὴν πρέπουσα μετάνοια, γίνεται αἰτία αἰώνιου κολασμοῦ του. Θανάσιμα ἁμαρτήματα γιὰ τὸν χριστιανὸ εἶναι ἡ αἵρεση, τὸ σχίσμα, ἡ βλασφημία, ἡ ἔξωμοσία, ἡ ἀπόγνωση, ἡ αὐτοκτονία, ἡ μοιχεία, κάθε παρὰ φύση σαρκικὴ ἁμαρτία, ἡ αἰμομιξία, ἡ μέθη, ἡ ἱεροσυλία, ὁ φόνος, ἡ ληστεία καὶ κάθε μεγάλη, σκληρὴ καὶ ἀπάνθρωπη ἀδικία. Ἀπ' αὐτές μόνο μία, ἡ αὐτοκτονία, δὲν μπορεῖ νὰ θεραπευθεῖ μὲ τὴ μετάνοια.

Όλες, πάντως, θανατώνουν την ψυχή, καθιστώντας την ανίκανη να κληρονομήσει την αιώνια μακαριότητα, ως την κάθαρσή της με ειλικρινή μετάνοια. Καί μία φορά μόνο να πέσει ο άνθρωπος σε κάποια θανάσιμη άμαρτία, πεθαίνει ψυχικά. «Γιατί όποιος τηρήσει όλες τις διατάξεις του θείου νόμου και παραβεί μία, θεωρείται παραβάτης όλου του νόμου. Έκεῖνος, βλέπετε, πού εἶπε «Μὴ μοιχεύσεις», εἶπε καὶ «Μὴ φονεύσεις». Ἄν, λοιπόν, δὲν μοιχεύσεις, ἀλλὰ φονεύσεις, εἶσαι παραβάτης τοῦ νόμου» (Ἰακ. 2:10-11).

Όποιος ἀμάρτησε θανάσιμα, ἄς μὴν ἀπελπίζεται. Ἄς καταφύγει στὴ θεραπευτικὴ μετάνοια. Σ' αὐτὴν τὸν καλεῖ ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ τῆς ζωῆς του ὁ Σωτῆρας, πού διακηρύσσει μέσ' ἀπὸ τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο: «Ἐκεῖνος πού πιστεύει σ' ἐμένα, καὶ ἂν πεθάνει θὰ ζήσει» (Ἰω. 11:26).

Μεγάλῃ συμφορᾷ εἶναι ἡ παραμονὴ τοῦ ἀνθρώπου σὲ θανάσιμη ἀμαρτία, μεγάλη συμφορᾷ εἶναι ἡ μετατροπὴ τῆς θανάσιμης ἀμαρτίας σὲ συνήθεια! Δὲν ὑπάρχουν καλὲς πράξεις, πού θὰ μπορούσαν νὰ λυτρώσουν ἀπὸ τὸν Ἄδη μία ψυχή, ἂν αὐτὴ, πρὶν χωριστεῖ ἀπὸ τὸ σῶμα, δὲν καθαριστεῖ ἀπὸ κάθε θανάσιμο ἀμάρτημά της.

Πότε ἓνα ἀμάρτημα εἶναι συγγνωστό; Ὄταν κανεῖς, γιὰ παράδειγμα, παρασυρθεῖ λίγο ἀπὸ τὴ γαστριμαργία καὶ φάει κάτι παραπάνω ἀπὸ τὸ ἀναγκαῖο, ὅταν παρασυρθεῖ λίγο ἀπὸ τὴ φιληδονία καὶ κοιτάξει φευγαλέα κάποιον πρόσωπο μὲ πονηρὴ ἐπιθυμία ἢ δεχθεῖ αἰσχρὴ φαντασία, ὅταν προφέρει ἀπρόσεκτα κάποιον ἀνώφελο λόγο, ὅταν πεῖ ἓνα μικρὸ ψέμα ἢ κλέψει ἓνα εὐτελὲς πράγμα ἢ καυχηθεῖ ἢ θυμώσει γιὰ μία στιγμὴ, ὅταν πικραθεῖ ἢ μνησικακήσει γιὰ λίγο ἑναντίον τοῦ πλησίον.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ εὐκόλα θὰ συγχωρηθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν φιλεὺσπλαχνο Θεό, ἐφόσον τὴν πτώση του, ποὺ ὀφείλεται στὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, τὴν ἀκολουθήσει συναίσθηση καὶ μετάνοια. Τὸ συγγνωστὸ ἀμάρτημα δὲν στερεῖ ἀπὸ τὸν χριστιανὸ τὴ θεία χάρη, δὲν θανατώνει τὴν ψυχὴ του, ὅπως κάνει τὸ θανάσιμο ἀμάρτημα. Καὶ τὸ συγγνωστὸ ἀμάρτημα, ὡστόσο, εἶναι ψυχικὰ ἐπιζήμιο, ὅταν δὲν μετανοοῦμε γι' αὐτό, ἀλλά, ἀπεναντίας, τὸ ἐπαναλαμβάνουμε, βαραίνοντας συνεχῶς τὸν ζυγὸ του.

Οἱ ἅγιοι πατέρες λένε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πνίγεται ἔχοντας δεμένο στὸν λαιμὸ του εἴτε ἓνα βαρὺ λιθάρι εἴτε ἓνα σακὶ μὲ ἄμμο. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι στὴν ἄβυσσο τοῦ Ἄδη μπορεῖ νὰ μᾶς παρασύρει τόσο ἓνα μόνο θανάσιμο ἀμάρτημα ὅσο καὶ τὸ πλῆθος τῶν συσσωρευμένων συγγνωστῶν. Τί τὸ ὑπερβολικὰ κακὸ ἔκανε ὁ πλούσιος τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς (Λούκ. 16:19-31), ἀπολαμβάνοντας τὸν πλοῦτο του; Ἡ αἰτία τῆς καταστροφῆς του, ὅπως τὴν παρουσιάζει τὸ Εὐαγγέλιο, δὲν ἦταν παρὰ ἡ γεμάτη διασκεδάσεις ζωὴ του, ποὺ τὸν ὀδήγησε στὴν ὀλοκληρωτικὴ λήθη τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς αἰωνιότητος. Ἡ διασκέδαση τοῦ ἔγινε πάθος, ἐμποδίζοντάς τον νὰ ἀντιληφθεῖ ποιὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ζωὴ.

«Πρέπει νὰ προσέχουμε τὴν ψυχὴ μας», συμβουλεύει ὁ ὄσιος Μακάριος ὁ Μέγας (Λόγος περὶ ἐλευθερίας νοός, 4), «καὶ νὰ ἀποτρέπουμε τὴν ἐπικοινωνία της μὲ βέβηλους καὶ πονηροὺς λογισμοὺς. Γιατί, ὅπως ἀκριβῶς τὸ σῶμα, ὅταν ἐνώνεται μὲ ἄλλο σῶμα, μολύνεται καὶ γίνεται ἀκάθαρτο, ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ διαφθείρεται, ὅταν ἐνώνεται μὲ πονηροὺς καὶ μιαροὺς λογισμοὺς, συμφωνώντας μάλιστα μ' αὐτούς. Κι αὐτὸ συμβαίνει, ὄχι μόνο μὲ τοὺς πονηροὺς ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς ἄλλους κακοὺς λογισμοὺς, ὅπως, γιὰ παράδειγμα, τοὺς λογισμοὺς ἀπιστίας, δόλου, κενοδοξίας, ὀργῆς, φθόνου καὶ φιλονικίας. Στὴν ἀπόρριψη ὅλων αὐτῶν τῶν λογισμῶν καλούμαστε μὲ τὴν ἀποστολικὴ προτροπὴ: «Ἄς καθαρίσουμε τὸν ἑαυτὸ μας ἀπὸ καθετὶ ποὺ μολύνει τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ» (Β' Κόρ. 7:1)».

Πηγή: agiazoni.gr